

27 APRIL 1997. - Koninklijk besluit tot instelling van een Ombudsdienst Pensioenen met toepassing van artikel 15, 5° van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels

(NOTA : Raadpleging van vroegere versies vanaf 16-05-1997 en tekstbijwerking tot 14-03-2024)

Bron : SOCIALE ZAKEN.VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Publicatie : 16-05-1997 nummer : 1997022343 bladzijde : 12126 PDF : [geconsolideerde versie](#)

Dossiernummer : 1997-04-27/30

Inwerkingtreding / Uitwerking : 16-05-1997

Inhoudstafel	Tekst	Begin
HOOFDSTUK I. - De Ombudsdienst Pensioenen. Art. 1-9 HOOFDSTUK II. - Belanghebbenden en procedure. Art. 10-16 HOOFDSTUK III. - De verslagen van de ombudspersonen. Art. 17 HOOFDSTUK IV. - Diverse bepalingen. Art. 18-23		

Tekst	Inhoudstafel	Begin
HOOFDSTUK I. - De Ombudsdienst Pensioenen. Artikel 1. Er wordt een Ombudsdienst Pensioenen bij het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu opgericht. Art. 2. De Ombudsdienst Pensioenen bestaat uit twee leden; zij behoren tot een verschillende taalrol. Ter uitvoering van de taken van de Ombudsdienst Pensioenen, omschreven in artikel 3, stelt de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft het nodige personeel ter beschikking van die dienst overeenkomstig de modaliteiten door Ons vastgesteld, in een in Ministerraad overlegd besluit. Art. 3. De taak van de Ombudsdienst Pensioenen bestaat erin : 1° [¹ klachten te onderzoeken die betrekking hebben op de handeling of de werking van de pensioendiensten belast met het toekennen en uitbetalen van wettelijke pensioenen, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de inkomensgarantie voor ouderen;] ¹ 2° klachten te onderzoeken in verband met : - de vaststelling van de rechten van de gepensioneerden en toekomstige gepensioneerden op een pensioen lastens een wettelijke pensioenregeling; - de uitbetaling en het bedrag van die uitkeringen; 3° te bemiddelen en verzoening na te streven tussen de burger en de pensioendienst; 4° op basis van de bevindingen gedaan bij de uitvoering van de opdrachten bedoeld in 1° en 2° aanbevelingen te doen en verslag uit te brengen; Indien de ombudspersonen onbevoegd zijn, wordt de klager hiervan onmiddellijk in kennis gesteld en verwijzen zij zo mogelijk door naar de persoon, instelling of dienst die terzake bevoegd is. De ombudspersonen treden op als college. ----- (1)<W 2024-02-29/04 , art. 2, 002; Inwerkingtreding : 24-03-2024>		

Art. 4. De bepalingen van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, zijn van toepassing op de leden van de ombudsdienst en het personeel dat hem bijstaat. De activiteiten van de Ombudsdienst Pensioenen bestrijken het ganse land.

Art. 5. De leden van de ombudsdienst worden, voor een hernieuwbaar mandaat van 6 jaar, benoemd door de Koning, op voordracht van de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.

[¹ Het mandaat van het lid van de Ombudsdienst mag evenwel slechts eenmaal worden hernieuwd.

De hernieuwing van het mandaat is afhankelijk van een positieve evaluatie door een onafhankelijke instelling, aangesteld door de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, uitgevoerd zes maanden voor het einde van het mandaat.

Deze evaluatie gebeurt onder meer op basis van de resultaten van de jaarverslagen, bedoeld in artikel 17, welke de leden van de Ombudsdienst jaarlijks overhandigen aan de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, over de werking van hun Ombudsdienst met betrekking tot het voorgaande jaar en of op behoorlijke wijze werd uitvoering gegeven aan de opdrachten bedoeld in artikel 3. Na het tweede mandaat dient er steeds een nieuwe selectieprocedure opgestart te worden, ook al wordt de ombudsman goed geëvalueerd.

De minister, bevoegd voor pensioenen, stelt de procedure van de evaluatie vast.

Wanneer het mandaat van het lid van de Ombudsdienst niet hernieuwd wordt, blijft deze zijn functie uitoefenen tot er een opvolger is benoemd.]¹

[¹ Een vacaturebericht, met vaststelling van de voorwaarden tot indiening van de kandidaturen, wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad bij een niet-hernieuwing van het mandaat, een negatieve evaluatie, na afloop van de twee opeenvolgende mandaten, pensionering, ontslag of overlijden van het lid van de Ombudsdienst.]¹

De Koning bepaalt, op voordracht van de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de selectieprocedure van de kandidaten en dit onverminderd hetgeen voorzien is bij dit besluit.

De Ombudspersoon die zich, op het ogenblik van zijn benoeming, in een statutaire band bevindt met de Staat of met enig ander rechtspersoon van publiek recht die onder de Staat ressorteert, wordt van rechtswege ter beschikking gesteld, overeenkomstig de bepalingen van het betrokken statuut, voor de gehele duur van zijn mandaat. Gedurende deze periode behoudt hij evenwel zijn rechten op bevordering en weddeverhoging.

Indien de ombudspersoon zich op het ogenblik van zijn benoeming in een contractuele band bevindt met de Staat of met enig ander rechtspersoon van publiek recht die onder de Staat ressorteert, wordt de betrokken overeenkomst van rechtswege geschorst voor de gehele duur van zijn mandaat. Gedurende deze periode behoudt hij evenwel zijn rechten op weddeverhoging.

(1)<W [2024-02-29/04](#), art. 3, 002; Inwerkingtreding : 24-03-2024>

Art. 6. Om tot lid van de Ombudsdienst te worden benoemd moet men :

- 1° Belg zijn;
- 2° van onberispelijk gedrag zijn en de burgerlijke en politieke rechten genieten;
- 3° houder zijn van een diploma dat bij de Rijksbesturen toegang geeft tot een ambt van niveau I;
- 4° ten minste vijf jaar nuttige ervaring hebben, op een gebied dat dienstig is voor de uitoefening van het ambt.

Art. 7. Tijdens de duur van het mandaat kunnen de ombudspersonen geen van de volgende ambten, functies of mandaten uitoefenen :

- 1° het ambt van magistraat, notaris of gerechtsdeurwaarder;
- 2° het beroep van advocaat;
- 3° de functie van bedienaar van een erkende eredienst of een betrekking als afgevaardigde van een door de wet erkende organisatie die niet-confessionele morele dienstverlening verstrekt;
- 4° een bij verkiezing verleend openbaar mandaat;
- 5° een bezoldigde betrekking in de onderscheiden administratieve overheden;
- 6° een mandaat of functie in een instelling, bedoeld in artikel 2, § 1 of § 3 van de wet van 9 juli 1975 betreffende

de controle van de verzekeringsondernemingen.

De ombudspersonen mogen geen openbaar ambt of enige andere functie vervullen waardoor de waardigheid, de onafhankelijkheid of de uitoefening van hun ambt in het gedrang kan komen.

Voor de toepassing van dit artikel worden gelijkgesteld met een bij verkiezing verleend mandaat : het ambt van buiten de gemeenteraad benoemde burgemeester, een mandaat van bestuurder in een instelling van openbaar nut en een ambt van regeringscommissaris, met inbegrip van het ambt van gouverneur, adjunct-gouverneur of vice-gouverneur. De houder van een bij verkiezing verleend openbaar mandaat die zijn benoeming tot lid van de Ombudsdienst aanvaardt, wordt van rechtswege ontheven van zijn door verkiezing verkregen mandaat.

De artikelen 1, 6, 7, 10, 11 en 12 van de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten zijn, in voorkomend geval en met de nodige aanpassingen, van toepassing op de ombudspersonen.

Art. 8. De Koning kan, op voorstel van de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, een einde maken aan het ambt van de ombudspersoon :

- 1° op hun verzoek;
- 2° wanneer zij de leeftijd van 65 jaar bereiken;
- 3° wanneer hun gezondheidstoestand de uitoefening van het ambt ernstig in gevaar brengt.

De Koning kan, op voorstel van de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, de ombudspersonen afzetten :

- 1° wanneer zij een van de functies artikel 7, eerste en derde lid, uitoefenen.
- 2° om ernstige redenen.

Art. 9. Binnen de grenzen van hun bevoegdheid, ontvangen de ombudspersonen van geen enkele overheid instructies.

Zij kunnen niet van hun ambt worden ontheven wegens daden die zij stellen in het raam van ambtsvervulling.

HOOFDSTUK II. - Belanghebbenden en procedure.

Art. 10. Iedere belanghebbende kan schriftelijk of mondeling [¹ ...]¹ bij de ombudspersonen een klacht indienen met betrekking tot :

- de handeling of de werking van de pensioendiensten belast met het toekenning en de uitbetaling van wettelijke pensioenen;
- de vaststelling van de rechten van de gepensioneerden en toekomstige gepensioneerden op een pensioen lastens een wettelijke pensioenregeling;
- de uitbetalingsmodaliteiten en het bedrag van die uitkeringen.

In de klacht staan de identiteit en het adres van de gebruiker vermeld, en wordt een duidelijke uiteenzetting gegeven van de feiten waarover hij zich beklagt, en van de reeds aangewende middelen om genoegdoening te bekomen.

De belanghebbende moet vooraf contact zoeken met de pensioendienst(en) ten einde genoegdoening te verkrijgen.

Onder belanghebbende wordt verstaan, de persoon :

- die een pensioen geniet lastens een of meer wettelijke pensioenstelsels;
- die een aanvraag tot het bekomen van een pensioen lastens een van die stelsels heeft ingediend;
- die een aanvraag om raming van zijn pensioenrechten bij de 'Infodienst Pensioenen' heeft ingediend.

(1)<W [2024-02-29/04](#), art. 4, 002; Inwerkingtreding : 24-03-2024>

Art. 11. De ombudspersonen kunnen weigeren een klacht te behandelen wanneer :

- 1° de identiteit van de klager niet gekend is;
- 2° de klacht betrekking heeft op feiten die zich meer dan een jaar voor het indienen van de klacht hebben voorgedaan.

De ombudspersonen weigeren een klacht te behandelen wanneer :

1° de klacht kennelijk ongegrond is;

2° de klager kennelijk ten aanzien van de betrokken pensioenadministratie(s) geen enkele poging ondernam om genoegdoening te verkrijgen;

3° de klacht in wezen dezelfde is als een eerder door de ombudspersonen afgewezen klacht en ze geen nieuwe feiten bevatten.

Art. 12. De ombudspersonen delen de klager onverwijld hun beslissing mee om de klacht al dan niet te behandelen.

De weigering om een klacht te behandelen wordt gemotiveerd.

Er is gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State met betrekking tot de doorverwijzingen van de klacht. Indien de ombudspersonen onbevoegd zijn voor een bepaald dossier, wordt de klager hiervan onmiddellijk in kennis gesteld en verwijzen zij zo mogelijk door naar de persoon, instelling of dienst die terzake bevoegd is.

De ombudspersonen stellen de pensioendiensten in kennis van de klacht die zij voornemens zijn te onderzoeken.

Art. 13. De ombudspersonen kunnen ambtenaren of diensten waaraan zij in het kader van hun opdracht vragen richten een dwingende termijn opleggen voor het beantwoorden van deze vragen.

Zij mogen tevens ter plaatse alle vaststellingen doen en zich alle bescheiden of inlichtingen doen medelen die zij nodig achten en alle betrokken personen horen.

De personen die uit hoofde van hun staat of beroep kennis dragen van geheimen die hun zijn toevertrouwd, worden van hun plicht tot geheimhouding ontheven in het raam van het door de ombudsmannen ingestelde onderzoek.

De ombudspersonen kunnen zich in het kader van bijzondere onderzoeken door deskundigen laten bijstaan.

Art. 14. Indien de ombudspersonen in de uitoefening van hun ambt een feit vaststellen dat een misdaad of een wanbedrijf kan opleveren, stellen zij overeenkomstig art. 29 van het Wetboek van Strafvordering de procureur des Konings ervan in kennis.

Indien zij in de uitoefening van hun ambt een feit vaststellen dat een tuchtvergrijp kan opleveren, verwittigen zij daarvan de bevoegde administratieve overheid.

Art. 15.^[1] Het onderzoek van een klacht en de bemiddeling worden voortgezet wanneer omtrent dezelfde feiten een beroep bij de rechtbank wordt ingesteld, uiterlijk tot het vonnis van de bevoegde rechtbank of het arrest van het bevoegde hof in kracht van gewijsde is getreden.

Onder een "beroep ingesteld bij de rechtbank" in de zin van het eerste lid wordt beschouwd:

1° elk beroep tegen een beslissing betreffende een pensioen als werknemer of zelfstandige, tegen een beslissing betreffende een inkomensgarantie voor ouderen of tegen een pensioenbeslissing van de Directie Overzeese Sociale Zekerheid van het Rijksinstituut voor Sociale Zekerheid bij de arbeidsrechtbank en, voor ambtenaren, bij de rechtbank van Eerste Aanleg;

2° elke vordering tot schadevergoeding in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek voor een fout begaan door een pensioendienst. De beroepen en/of vorderingen op grond van het Strafwetboek vallen hier niet onder.

Onder "beslissing betreffende pensioenen" in de zin van het vorige lid, wordt beschouwd een beslissing inzake toekenning en betaling van pensioensuitkering.

De administratieve overheid stelt de leden van de ombudsdienst onverwijld in kennis van het ingestelde beroep en van het vonnis van de bevoegde rechtbank of het arrest van het bevoegde hof zodra het in kracht van gewijsde is getreden.

Wanneer het vonnis of het arrest in kracht van gewijsde is getreden, brengen de leden van de Ombudsdienst de klager onverwijld op de hoogte van de beëindiging van de behandeling van zijn klacht.^[1]

De indiening en het onderzoek van een klacht schorsen noch stuiten de termijnen voor het instellen van beroepen bij de rechtbank of van georganiseerde administratieve beroepen.

(1)<W [2024-02-29/04](#), art. 5, 002; Inwerkingtreding : 24-03-2024>

[Art. 16.](#) De klager wordt geregeld geïnformeerd over het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven.

De ombudspersonen trachten de standpunten van de klager en de betrokken diensten te verzoenen.

Zij kunnen elke aanbeveling die zij nuttig achten richten tot de administratieve overheid. In dat geval brengen zij de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft en de verantwoordelijke minister voor die administratie ervan op de hoogte.

[HOOFDSTUK III.](#) - De verslagen van de ombudspersonen.

[Art. 17.](#) De ombudspersonen richten jaarlijks, in de loop van de maand maart, een verslag over hun activiteiten tijdens het voorbije kalenderjaar tot de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, de Kamer van Volksvertegenwoordigers en het Raadgevend Comité voor de Pensioensector. Zij kunnen bovendien driemaandelijkse tussentijdse verslagen uitbrengen, indien zij het nuttig achten. Deze verslagen bevatten de aanbevelingen die de ombudspersonen nodig achten en vermelden de eventuele moeilijkheden die zij ondervinden bij de uitoefening van hun ambt.

De identiteit van de klagers en van de personeelsleden van de administratieve overheden mag niet worden vermeld in deze verslagen.

De verslagen worden openbaar gemaakt.

[HOOFDSTUK IV.](#) - Diverse bepalingen.

[Art. 18.](#) Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de ombudspersonen en hun personeelsleden.

[Art. 19.](#) De ombudspersonen stellen een huishoudelijk reglement vast dat de nadere regels en termijnen voor de behandeling van de klachten bevat. Dit reglement en de wijzigingen eraan worden door de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, goedgekeurd en wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

[Art. 20.](#) De wedden en toelagen van de ombudspersonen en hun personeel alsmede de kosten met betrekking tot de installatie en de werking van de dienst worden ingeschreven op de Begroting van het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu (Bestuur van de sociale zekerheid - afdeling 52 - programma 0).

[Art. 21.](#) De Koning stelt, bij in Ministerraad overlegd besluit en op voordracht van de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, het administratief en geldelijk statuut vast van de leden van de Ombudsdienst.

Bij de vaststelling van de wedderegeling wordt rekening gehouden met de nuttige ervaring die bij de aanwerving wordt vereist voor een maximale duur van 6 jaar.

De leden van de Ombudsdienst genieten, voor de duur van hun functie, dezelfde pensioenregeling en regeling inzake herstel van schade ingevolge arbeidsongevallen en beroepsziekten als de met een vaste benoeming beklede staatsambtenaren, volgens de regels vastgesteld door de Koning en onder de voorwaarden voorzien in het eerste lid.

[Art. 22.](#) Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

[Art. 23.](#) Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 27 april 1997.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Pensioenen,

M. COLLA

Aanhef	Tekst	Inhoudstafel	Begin
<p>ALBERT II, Koning der Belgen, Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.</p> <p>Gelet op de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, inzonderheid op artikel 15, 5°;</p> <p>Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 20 maart 1997;</p> <p>Gelet op het akkoord van Onze Minister van Begroting, gegeven op 1 april 1997;</p> <p>Gelet op het akkoord van onze Minister van Ambtenarenzaken, gegeven op 11 april 1997;</p> <p>Gelet op het protocol nr. 92/9 van 17 april 1997 van het Gemeenschappelijk Comité voor overheidsdiensten;</p> <p>Gelet op het protocol nr. 263 van 24 april 1997 van het Comité voor de federale, de gemeenschap- en de gewestelijke overheidsdiensten;</p> <p>Gelet op de hoogdringendheid gemotiveerd door het feit dat dit besluit onmiddellijk in werking moet kunnen treden teneinde de nodige uitvoeringsmaatregelen te nemen met het oog op het operationaliseren van de Ombudsdienst Pensioenen parallel met de inwerkingtreding van de pensioenhervorming voor de werknemers en deze voor de zelfstandigen, hetzij 1 juli 1997.</p> <p>Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 25 april 1997, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;</p> <p>Op de voordracht van Onze Minister van Pensioenen en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers, Hebben Wij besloten en besluiten Wij :</p>			

Wijziging(en)	Tekst	Inhoudstafel	Begin
<p>originele versie</p> <p>☑ WET VAN 29-02-2024 GEPUBL. OP 14-03-2024 (GEWIJZIGDE ART. : 3; 5; 10; 15)</p>			

Verslag aan de Koning	Tekst	Inhoudstafel	Begin
<p>VERSLAG AAN DE KONING.</p> <p>Sire,</p> <p>De bestuurlijke vernieuwing is een belangrijke doelstelling van deze en de vorige Regeringen. Men is er zich van bewust dat de bestaande rechtsbeschermingsprocedures, zowel de administratieve als de jurisdictionele, niet altijd volstaan om de bestuurde die meent dat hij niet correct behandeld wordt door een overheid, genoegdoening te schenken.</p> <p>Het is dus noodzakelijk mechanismen te voorzien die toelaten de mensen, zonder formalisme, hun klachten ten aanzien van allerlei diensten en overheden te doen gelden.</p> <p>Die klachten kunnen zich op verschillend vlak situeren. Er werden dan ook op verschillende niveaus en zowel voor privé-diensten als voor openbare overheden ombudsfuncties ingesteld.</p> <p>De Ombudsdienst is een plaats waar, met de hulp van een bemiddelaar, het contact tussen de burger en de publieke of particuliere instanties wordt vergemakkelijkt. Het is een onafhankelijke dienst, bekleed met moreel gezag, die op basis van klachten de werking van besturen of het onbehoorlijk - dus niet onwettelijk - optreden van deze diensten onderzoekt, aanbevelingen doet voor het oplossen van concrete problemen of voor structurele verbeteringen, via bemiddeling voor beide partijen een aanvaardbaar compromis nastreeft en zijn bevindingen openbaar maakt in jaarverslagen.</p> <p>Er is reeds lang een algemeen aanvoelen dat een Ombudsdienst Pensioenen kan bijdragen tot het wegwerken van het onbegrip dat in vele gevallen bestaat tussen de gepensioneerde of de toekomstig gepensioneerde en de pensioenadministraties. Er is op dat niveau ongetwijfeld nood aan een specifieke instantie die als</p>			

vertrouwenspersoon en als bemiddelaar optreedt.

De intentie tot instelling van een Ombudsdienst voor de pensioensector werd door de Regering opgenomen in het Regeerakkoord :

" de hervorming van de pensioenen zal aangegrepen worden om de wetgeving doorzichtiger te maken voor de gerechtigden door de coördinatie van de pensioenwetgeving. Tevens zal de gemeenschappelijke infodienst van de pensioenadministraties verder uitgebouwd worden, en aangevuld worden met een ombudsfunctie; " .

Het onderhavig besluit geeft concreet gestalte aan dit objectief, waarvoor de Regering met de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, expliciet gemachtigd werd.

De tekst van het besluit en van het verslag werden aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State. In de commentaar bij de artikelen wordt daaromtrent nadere toelichting verstrekt.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN.

- Artikel 1. Met deze bepaling wordt de ombudsdienst voor de pensioenen ingesteld. Het is een dienst die is ondergebracht bij het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

- Artikel 2. In dit artikel wordt gepreciseerd dat de ombudsdienst uit twee leden bestaat die tot een verschillende taalrol behoren, en dat zij kunnen beschikken over een administratieve cel waarvoor de Minister van Pensioenen het personeel ter beschikking stelt.

De modaliteiten van de ter beschikkingstelling van dit administratief personeel zullen worden bepaald in een in Ministerraad overlegd besluit. Hierbij zal erover worden gewaakt dat de autonomie van de ombudspersonen maximaal verzekerd is. Het personeel van de ombudspersonen zal dus uitsluitend onder hun hiërarchisch gezag staan.

- Artikel 3. Dit artikel omschrijft de bevoegdheden van de ombudspersonen.

Het gaat inzonderheid om klachten met betrekking tot handelingen of werking van de pensioendiensten - bijvoorbeeld indien het optreden onbehoorlijk was of op een meer efficiënte of dienstverlenende wijze kan verlopen - en de vaststelling de rechten van de gepensioneerden of toekomstig gepensioneerden of de betaling ervan.

Met pensioendiensten wordt bedoeld alle organismen - in de publieke of privaatrechtelijke sfeer - die wettelijke pensioenen beheren, toekennen of betalen, rekening houdend met de hierna vermelde beperkingen van een federale dienst.

De bevoegdheid van de ombudspersonen strekt zich derhalve uit tot klachten met betrekking tot het optreden van de pensioendiensten, het vaststellen van pensioenrechten en het betalen van die rechten en dit ongeacht het gaat om federale of gewestelijke instellingen, lokale besturen of privé-ondernemingen die belast zijn met vermelde opdracht.

Het is uiteraard zo dat deze bevoegdheid, zoals uiteengezet in het advies van de Raad van State, geen afbreuk kan doen enerzijds aan de bevoegdheden van de federale ombudsmannen - bedoeld in de wet van 22 maart 1995, bvb. met betrekking tot klachten over de werking van personeelsdiensten van federale overheden die gegevens bijhouden en doorsturen naar pensioendiensten - en anderzijds, aan de autonomie van de Gemeenschappen en Gewesten of de lokale besturen.

Alle feiten of gedragingen uitgaande van de bedoelde pensioendiensten, waarvan de klager meent dat ze onbehoorlijk zijn, kunnen aan een onderzoek worden onderworpen. Dit slaat op gedragingen van de pensioendienst als dusdanig of op gedragingen van de bestuurders of personeelsleden, op zowel feiten die de voorbereiding of de uitvoering van de beslissing betreffen als op de beslissing zelf, of op louter feitelijke gedragingen, los van elke specifieke beslissing (bijvoorbeeld een vraag om informatie). Ook het niet-handelen van de overheid kan aangeklaagd worden.

Zo kan bijvoorbeeld tegen de weigering van een pensioendienst om een rechterlijke beslissing uit te voeren een klacht worden geformuleerd.

De ombudspersonen hebben met betrekking tot die materies een controle- en informatiefunctie. Zij streven daarbij naar bemiddeling en verzoening tussen de klager en de pensioenadministratie en brengen hun bevindingen uit in verslagen. Zij doen ook aanbevelingen aan de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, bijvoorbeeld wanneer zij tot de vaststelling komen dat het optreden van een pensioendienst onbehoorlijk was of op een meer efficiënte of dienstverlenende wijze kan verlopen.

Indien de ombudspersonen onbevoegd zijn, wordt de klager hiervan onmiddellijk in kennis gesteld en verwijzen

zij zo mogelijk door naar de persoon, instelling of dienst die terzake bevoegd is.

Het laatste lid maakt melding van de 'collegialiteit' tussen dat de twee ombudspersonen. De twee ombudspersonen treden nl. op als college. Dit begrip is geïnspireerd door de "collegialiteit" die is ingesteld voor de federale ombudspersonen en voor de ombudsdiensten ingesteld krachtens de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven. Hieronder wordt verstaan dat de ombudspersonen collegiaal optreden ten einde de eenheid in de behandeling van de klachten die hen worden voorgelegd te verzekeren. Het beginsel van collegialiteit belet echter niet dat de ombudspersonen een interne taakverdeling kunnen doorvoeren. De delegaties die de ombudspersonen elkaar verlenen maken immers het voorwerp uit van een collegiale beslissing.

- Artikel 4 verklaart de taalwetten in bestuurszaken van toepassing op de ombudspersonen en hun personeel. De activiteiten van de ombudspersonen bestrijken het ganse land. Dit betekent onder andere dat de betrekkingen met de particulieren verlopen in de taal gebruikt door de particulier en dat de relaties met de administratieve overheden worden beheerst door artikel 39 van de taalwetten in bestuurszaken.

- Artikel 5. Dit artikel bepaalt de benoemingsprocedure van de ombudspersonen. De selectieprocedure zal worden vastgelegd door de Koning, op voorstel van de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, bij een in Ministerraad overlegd besluit.

Dit artikel bepaalt tenslotte het statuut van de personen die worden benoemd tot ombudspersoon tijdens en na dit mandaat, afhankelijk van hun hoedanigheid vóór deze benoeming.

De artikelen 6, 7 en 8 bepalen de benoemingsvoorwaarden, de onverenigbaarheden met het mandaat van ombudspersoon en in welke gevallen de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft een einde maakt aan het mandaat van ombudspersoon, de ombudspersoon kan afzetten of afzet.

Teneinde aan de door de Raad van State opgeworpen opmerking met betrekking tot de mogelijkheid van opname van politiek verlof tegemoet te komen, werden de bepalingen van de wet van 22 maart 1995, zoals die werden aangepast aan het desbetreffend advies van de Raad van State, overgenomen.

Het tweede lid van artikel 6 van het voorontwerp werd, ingevolge het protocol 263, weggelaten.

- Artikel 9 bevestigt de autonomie van de ombudspersonen. Het is een wezenlijk kenmerk van de ombudspersonen dat zij volledig onafhankelijk kunnen optreden. Met het oog op de onafhankelijke uitoefening van hun bevoegdheden is het daarom noodzakelijk dat de ombudspersonen zich niet moeten, zelfs niet mogen, schikken naar de instructies van de pensioendiensten. Zij ontvangen bijgevolg van geen enkele overheid instructies en genieten van een onschendbaarheidsregeling die geïnspireerd is door deze voor de federale ombudspersonen en het bepaalde in artikel 42 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid voor wat betreft de voorzitter en de leden van het Toezichtscomité van de Kruispuntbank.

De artikelen 10, 11 en 12 bepalen enerzijds wie als 'belanghebbende' wordt beschouwd om een ontvankelijke klacht in te dienen en anderzijds de voorwaarden waaraan de klachten moeten voldoen om ontvankelijk te zijn.

Belanghebbenden zijn personen die klachten hebben met betrekking tot het optreden of de werking van een pensioendienst en het onderzoek, de vaststelling, de raming of de betaling van een wettelijk pensioen zelf. Zij moeten een pensioen genieten lastens een of meer wettelijke pensioenstelsels, daartoe een aanvraag hebben ingediend of een 'aanvraag tot raming' van hun toekomstig pensioenrecht hebben ingediend.

De toegang tot de ombudsdienst is zo informeel mogelijk gehouden. De klacht is ontvankelijk wanneer zij mondeling ter plaatse of schriftelijk wordt ingediend, dit echter maar voor zover de identiteit en het adres van de klager worden vermeld, er een duidelijke uiteenzetting van de feiten wordt gegeven, de klager voorafgaandelijk contact opnam met de betrokken pensioendienst en de klacht geen herhaling is van een eerder geformuleerde klacht. Er zijn bijgevolg filters ingebouwd, die ertoe leiden dat een klacht in bepaalde gevallen onontvankelijk is.

Wanneer de klager onbekend is of de feiten meer dan één jaar oud zijn, beschikt de ombudspersoon over een eigen beleidsruimte. Deze discretionaire bevoegdheid, die ook voorzien is voor de federale ombudspersonen, moet hen toelaten met specifieke situaties rekening te houden.

In de gevallen dat de klacht 'kennelijk ongegrond is (op zicht ongegrond), dat de klager niet vooraf zelf contact opnam met de pensioendienst of dat er geen nieuwe feiten worden aangevoerd, wordt de klacht sowieso geweigerd. Ook een klacht die duidelijk met tergende of errovende bedoelingen werd ingediend zal als ongegrond worden beschouwd.

Indien de klacht als onontvankelijk wordt beschouwd, moeten de ombudspersonen de klager meteen in kennis

stellen van hun beslissing dat zijn klacht niet ten gronde wordt onderzocht. Deze weigering moet gemotiveerd zijn.

Aan de andere kant zullen de ombudspersonen de betrokken pensioendiensten ervan verwittigen dat een klacht zal worden onderzocht.

- Artikel 13 bepaalt de onderzoeksbevoegdheden waarover de ombudspersonen beschikken. Zij krijgen tevens de mogelijkheid een termijn te stellen waarbinnen de pensioendiensten moeten antwoorden op de door hen gestelde vragen. De mogelijkheid om een bindende termijn voor antwoord op te leggen is van essentieel belang voor een doelmatige uitoefening van de bemiddelings- en onderzoeksopdracht van de ombudspersonen.

Het voorstel van de Raad van State met betrekking tot het ontheffen van het beroepsgeheim van de ambtenaar ten aanzien van de ombudspersonen, in het kader van de adviesvraag over het voorontwerp van wet tot instelling van federale ombudsmannen, wordt in dit besluit geïntegreerd. Ook hier is deze regel noodzakelijk teneinde de ombudspersonen hun onderzoeksopdrachten naar behoren te kunnen laten vervullen. De vertrouwelijkheid van de medegedeelde inlichtingen is overigens gewaarborgd aangezien het de ombudspersonen en hun personeelsleden verboden is bekend te maken wat zij in het kader van hun opdracht hebben vernomen.

De toegekende bevoegdheden kunnen worden uitgeoefend door de ombudspersonen zelf of door de leden van hun personeel die zij daartoe aanwijzen.

De hier toegekende bevoegdheden beletten niet dat de ombudspersonen hun onderzoek zoveel mogelijk in samenspraak met de betrokken overheden zullen voeren.

Gevolggevend aan de opmerking van de Raad van State is de voorwaarde waaronder de Ombudspersonen zich door deskundigen kunnen laten bijstaan, weggelaten.

- Artikel 14 bepaalt dat de ombudspersonen de gerechtelijke overheden of de administratieve overheden op de hoogte brengen indien zij in de uitoefening van hun mandaat een strafrechtelijke overtreding of een tuchtvergriep vaststellen.

- Artikel 15. De opschorting van het onderzoek geldt enkel voor zover de klacht bij de ombudspersoon en het ingestelde orgaan hetzelfde voorwerp hebben.

De pensioendienst is gehouden de ombudspersoon in kennis te stellen van een eventueel ingesteld beroep bij de rechtbank of georganiseerd administratief beroep.

- Artikel 16 bevestigt de adviesfunctie en bemiddelingsopdracht van de ombudspersoon. Hij informeert geregeld de klager over het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven en zal evenzeer aan de klager mededelen wanneer hij tot de conclusie kwam dat de overheid zich in de onderzochte aangelegenheid correct heeft gedragen. Ook dat laatste kan bijdragen tot het herstel van de vertrouwensrelatie tussen de gepensioneerden en de pensioendiensten.

- Artikel 17. De ombudspersonen brengen jaarlijks op basis van hun bevindingen een verslag uit over hun activiteiten en eventueel over de moeilijkheden die zij bij de uitoefening van hun functie ondervinden tijdens het voorbije kalenderjaar. Indien zij dat nuttig achten kunnen er over specifieke problemen tussentijdse verslagen worden uitgebracht. De verslagen worden gericht aan de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, de Kamer van Volksvertegenwoordigers en het Raadgevend Comité voor de pensioensector. Zij worden ook openbaar gemaakt.

Het is de bedoeling op die wijze constant evaluaties te maken teneinde de dienstverlening van de verschillende pensioendiensten te optimaliseren en op mekaar af te stemmen.

- Artikel 18. De vertrouwelijkheid van de medegedeelde inlichtingen is door dit artikel gewaarborgd, aangezien het de ombudspersonen en hun personeelsleden verboden is bekend te maken wat zij in het kader van hun opdracht hebben vernomen.

- Artikel 19. Dit artikel bepaalt dat de ombudspersonen een huishoudelijk reglement opmaken. Dit reglement zal o.m. de termijnen stellen waarbinnen de pensioendienst moet antwoorden op de door de ombudspersonen gestelde vragen. De mogelijkheid om een bindende termijn voor antwoord op te leggen is van essentieel belang voor een doelmatige uitoefening van de bemiddelings- en onderzoeksopdracht van de ombudspersonen.

- Artikel 20 legt de werkings-, installatie- en personeelskosten ten laste van de begroting van het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. Gevolggevend aan het advies van de Raad van State werd in de tekst van het besluit expliciet vermeld dat dit een dienst is die ressorteert onder het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

- Artikel 21 bepaalt de pensioenregeling van de ombudspersonen. Nadere regels inzake het statuut en de wedderegeling zullen bij een in Ministerraad overlegd besluit worden vastgelegd.

- Artikel 22 voorziet een onmiddellijke inwerkingtreding van het besluit teneinde zo snel mogelijk de nodige maatregelen te kunnen nemen om de ombudsdienst voor de pensioenen operationeel te maken. Dit vereist inzonderheid nog maatregelen met betrekking tot de selectie en benoeming van de ombudspersonen, de samenstelling van de administratieve cel en de effectieve installatie van de cel.

De Minister van Pensioenen,

M. COLLA

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 21 april 1997 door de Minister van Pensioenen verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot instelling van een Ombudsdienst Pensioenen met toepassing van artikel 15, 5°, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels", heeft op 24 april 1997 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vervangen bij de wet van 4 augustus 1996, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In onderhavig geval wordt het spoedeisend karakter gemotiveerd "door het feit dat dit besluit onmiddellijk in werking moet kunnen treden teneinde de nodige uitvoeringsmaatregelen te nemen met het oog op het operationaliseren van de Ombudsdienst voor de pensioenen parallel met de inwerkingtreding van de pensioenhervorming voor de werknemers en deze voor de zelfstandigen, hetzij 1 juli 1997".

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP.

Luidens artikel 15, 5°, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen nemen aangepast aan elk stelsel van wettelijk pensioen teneinde een Ombudsdienst op te richten.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe, ter uitvoering van die wetsbepaling, een "Ombudsdienst Pensioenen" op te richten (artikel 1).

Deze dienst bestaat uit twee leden die tot een verschillende taalrol behoren, "ombudspersonen" genoemd (artikel 2, eerste lid). Zij treden op als college (artikel 3, tweede lid) en worden voor een hernieuwbare periode van zes jaar en onder bepaalde voorwaarden benoemd door de Koning op voordracht van de Minister bevoegd voor de pensioenen, volgens een door de Koning uit te werken selectieprocedure (artikelen 5, eerste tot derde lid, en 6).

Het ontwerp regelt de gevolgen van de benoeming op de bestaande statutaire of contractuele rechtspositie van de betrokkene ten aanzien van de Staat of van enige andere rechtspersoon van publiek recht die onder de Staat ressorteert (artikel 5, vierde en vijfde lid).

De Minister bevoegd voor de pensioenen kan een einde stellen aan het ambt van de ombudspersonen, hetzij op hun verzoek, hetzij wegens het bereiken van de leeftijd van 65 jaar, hetzij wegens gezondheidsredenen. Hij kan hen afzetten wegens ernstige redenen en wanneer zij zich in een toestand van onverenigbaarheid bevinden (artikelen 7 en 8). Met het oog op hun onafhankelijkheid bepaalt het ontwerp dat de ombudspersonen binnen de grenzen van hun bevoegdheid van geen enkele overheid instructies ontvangen en dat zij niet uit hun ambt kunnen worden ontheven wegens daden die zij stellen in het raam van hun ambt (artikel 9).

Ter uitvoering van de aan deze Ombudsdienst toevertrouwde taken, stelt de Minister bevoegd voor de pensioenen het nodige personeel ter beschikking overeenkomstig de modaliteiten vast te stellen bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit (artikel 2, tweede lid).

De bepalingen van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken zijn van toepassing op de leden van de Ombudsdienst en op het personeel dat de dienst bijstaat (artikel 4).

De opdracht van de Ombudsdienst Pensioenen bestaat erin klachten te onderzoeken betreffende de activiteiten of de werking van de pensioendiensten belast met de toekenning en de uitbetaling van wettelijke pensioenen, alsmede klachten in verband met de vaststelling van de rechten van de gepensioneerden en

toekomstige gepensioneerden op een pensioen lastens een wettelijke pensioenregeling of in verband met de uitbetaling en het bedrag van die uitkeringen. Op basis van deze bevindingen kan de Ombudsdienst aanbevelingen doen en brengt hij jaarlijks verslag uit bij de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft. De Ombudsdienst dient ten slotte te bemiddelen en verzoening na te streven tussen de burger en de pensioenadministratie (artikel 3).

Voorts wordt in het ontwerp vastgesteld wie als belanghebbende een klacht kan indienen, volgens welke procedure de klachten moeten worden ingediend en op welke wijze die klachten worden behandeld (artikelen 10 tot 16). De ombudspersonen zullen hiertoe tevens nadere regels en termijnen voor de behandeling van klachten in een huishoudelijk reglement moeten vaststellen, dat door de Minister bevoegd voor de pensioenen moet worden goedgekeurd (artikel 19).

Ten slotte bevat het ontwerp een aantal bepalingen betreffende het administratief en geldelijk statuut van de leden van de Ombudsdienst Pensioenen, en van het ter beschikking gestelde personeel (artikelen 18 tot 21).

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Uit de artikelen 3, eerste lid, 1°, en 10, eerste lid, eerste streepje, van het ontwerp blijkt dat de Ombudsdienst bevoegdheden uitoefent ten aanzien van "pensioendiensten".

Luidens het verslag aan de Koning moet onder de term "pensioendiensten" verstaan worden : "alle organismen -in de publieke of privaatrechtelijke sfeer - die wettelijke pensioenen beheren, toekennen of betalen ... ongeacht (of) het gaat om federale of gewestelijke instellingen, lokale besturen of privé-ondernemingen die belast zijn met vermelde opdracht".

Het is te dezen zeer de vraag of deze omschrijving niet te ruim is en of ze wel een voldoende grondslag kan vinden in artikel 15, 5°, van de genoemde wet van 26 juli 1996.

1.1. Wat de federale diensten betreft, dient de voornoemde wetsbepaling te worden gelezen in samenhang met de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen. Die wet kent aan de federale ombudsmannen, benoemd door de Kamer van volksvertegenwoordigers, een bevoegdheid toe, welke zij kunnen uitoefenen ten aanzien van alle federale administratieve overheden.

In zoverre artikel 15, 5°, van de wet van 26 juli 1996 de Koning machtigt tot het oprichten van een Ombudsdienst die bevoegd is inzake de pensioenen, opent het de mogelijkheid om van de regeling van de wet van 22 maart 1995 af te wijken. Gelet op het specifieke karakter van die machtiging, in het kader van de vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, en op de economie van de genoemde wet van 1995, moet de bedoelde machtiging aan de Koning restrictief geïnterpreteerd worden, en kan de op te richten Ombudsdienst slechts betrekking hebben op de pensioendiensten in de strikte zin van het woord.

Personeelsdiensten van federale overheden, die gegevens bijhouden en doorsturen naar pensioendiensten, kunnen derhalve niet worden onttrokken aan de bevoegdheid van de ombudsmannen bedoeld in de wet van 22 maart 1995. Zij vallen m.a.w. niet onder de toepassing van het ontworpen besluit.

1.2. Wat de eigenlijke pensioendiensten betreft, dient de federale overheid rekening te houden met de autonomie van de gemeenschappen en de gewesten en van de lokale besturen. Het ontwerp kan geen betrekking hebben op de pensioendiensten die van de voornoemde overheden afhangen.

Dit neemt uiteraard niet weg dat het ontworpen besluit toepassing kan vinden op federale pensioendiensten die de pensioenrechten vaststellen en de pensioenen uitbetalen van personeelsleden van de gemeenschappen en de gewesten, van de instellingen die ervan afhangen, en van de lokale besturen.

2. Het ontwerp dient grondig te worden nagezien op het vlak van de eenvormigheid van de terminologie. Het hanteren van verschillende termen voor eenzelfde begrip leidt immers tot onduidelijkheid en dubbelzinnigheid. In de tekst van het ontwerp komen met name regelmatig de woorden "pensioendienst", "pensioenadministratie", "administratieve overheid" en "administratie" voor. Men schrijve telkens "pensioendienst".

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

- Artikel 1.

Zoals kan worden afgeleid uit artikel 20 van het ontwerp, dat de uitgaven in verband met de Ombudsdienst Pensioenen ten laste van de begroting van het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu legt, is het de bedoeling dat de dienst wordt opgericht bij dat ministerie. Dat zou met zoveel woorden in artikel 1 moeten worden bepaald.

- Artikel 3.

1. Luidens artikel 3, eerste lid, 4°, van het ontwerp wordt jaarlijks verslag uitgebracht bij de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft. Artikel 17 van het ontwerp bepaalt dat verslag wordt uitgebracht, niet alleen bij die Minister, doch ook bij de Kamer van volksvertegenwoordigers en het Raadgevend Comité voor de pensioensector. Naast het jaarlijks verslag kan bovendien driemaandelijks een tussentijds verslag worden uitgebracht.

Met het oog op de tekstcoherentie schrappe men in artikel 3, eerste lid, 4°, de woorden "jaarlijks" en "bij de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft".

2. Het verslag aan de Koning vermeldt dat de Ombudsdienst, indien hij onbevoegd is, de klager hiervan verwittigt en zo mogelijk doorverwijst naar de bevoegde persoon, instelling of dienst.

De verplichting tot doorverwijzing van de klager wordt beter in de tekst zelf van het ontwerp opgenomen.

3. Luidens het verslag aan de Koning belet het beginsel van de collegialiteit (artikel 3, tweede lid) niet dat de ombudspersonen een interne taakverdeling kunnen doorvoeren. Die precisering dient in de tekst zelf van het ontwerp te worden opgenomen.

Bovendien zou nader bepaald moeten worden in hoeverre de ombudspersonen, door het overeenkomen van een interne taakverdeling, kunnen afwijken van het beginsel van de collegialiteit. Het is bijvoorbeeld niet duidelijk of zulke afwijking ook mogelijk zou zijn voor de behandeling van de klachten zelf.

- Artikel 4.

Aangezien de Ombudsdienst een openbare dienst van de Staat is in de zin van artikel 1, § 1, 1°, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, is het bepaalde in artikel 4 overbodig.

- Artikel 5.

In de Nederlandse tekst van het derde lid ontbreekt de zinsnede volgens welke de Koning optreedt "bij een in Ministerraad overlegd besluit".

- Artikel 6.

Luidens het tweede lid van dit artikel "(mag) de kandidaat ... in een periode van drie jaar voor de benoeming niet tewerkgesteld zijn geweest in een pensioendienst" en "(is) hetzelfde verbod ... toepasselijk voor de Ombudspersoon die zijn functie neerlegt". Die laatste bepaling behoeft verduidelijking. Bedoeld wordt allicht dat het verbod van tewerkstelling in een pensioendienst ook geldt voor de periode van drie jaar die volgt op de datum waarop aan het mandaat van lid van de Ombudsdienst een einde komt. Bovendien zou moeten worden gepreciseerd dat het bedoelde verbod geldt ongeacht de reden waarom er een einde komt aan de functie (verstrijken van de termijn waarvoor het mandaat werd verleend, vrijwillig ontslag, afzetting, enz.). Door te bepalen dat het verbod van toepassing is in het geval dat de betrokkene "zijn functie neerlegt", wordt de indruk gewekt dat het alleen gaat om een vrijwillig ontslag.

- Artikel 7.

* Artikel 7, vierde lid, van het ontwerp verklaart de artikelen 1, 6, 7, 10, 11 en 12 van de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten van overeenkomstige toepassing op de ombudspersonen.

De bedoelde wetsbepalingen betreffen het politiek verlof van ambtswege voor de uitoefening van bepaalde bij verkiezing verleende openbare mandaten.

* Artikel 7, derde lid, van het ontwerp bepaalt echter dat de benoemde ombudspersoon van rechtswege van deze ambten ontheven wordt. Bovendien bepaalt artikel 8, tweede lid, dat de ombudspersoon die dergelijke mandaten uitoefent, afgezet wordt.

Deze contradictie dient opgelost te worden.

- Artikel 8.

Vermits de ombudspersoon door de Koning wordt benoemd (artikel 5, eerste lid), is het logisch dat de beëindiging van dit mandaat of de afzetting eveneens door de Koning zou geschieden. De tekst van artikel 8 dient op dit punt aangepast te worden.

- Artikel 13.

Luidens het vierde lid kunnen de leden van de Ombudsdienst zich in het kader van bijzondere onderzoeken laten bijstaan door deskundigen "onder de voorwaarden bepaald door het koninklijk besluit van 1 februari 1993 tot bepaling van de bijkomende en specifieke opdrachten in de besturen en andere diensten van de ministeries en in sommige instellingen van openbaar nut".

Het is de Raad van State niet duidelijk wat met de verwijzing naar dat koninklijk besluit van 1 februari 1993 bedoeld is : dat besluit bepaalt immers de uitzonderingsgevallen waarin, in afwijking van artikel 3 van de wet van 22 juli 1993 houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken (1), o.m. in de besturen en andere diensten van de federale Staat personen onder het stelsel van een arbeidsovereenkomst in dienst genomen kunnen worden. Het lijkt onwaarschijnlijk dat bedoeld zou zijn dat de deskundigen waarvan sprake is in 13 van het ontwerp, zouden worden "in dienst genomen".

De aangehaalde zinsnede blijkt dan ook geschrapt te moeten worden.

- Artikel 19.

In zoverre het huishoudelijk reglement ook bepalingen kan bevatten die derden (o.m. klagers en pensioendiensten) kunnen aanbelangen, zou voorzien moeten worden in de verplichting tot bekendmaking van dat reglement in het Belgisch Staatsblad.

De kamer was samengesteld uit :

de heren :

W. Deroover, kamervoorzitter;

M. P. Lemmens, L. Hellin, staatsraden;

Mevr. F. Lievens, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. L. Hellin.

Het verslag werd uitgebracht door de H. L. Vermeire, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr.

M.-C.

Ceule, eerste referendaris.

De griffier,

F. Lievens.

De voorzitter,

W. Deroover.

(1) Krachtens artikel 34 van die wet van 22 juli 1993 dienen de verwijzingen, in het koninklijk besluit van 1 februari 1993, naar het koninklijk besluit nr. 56 van 16 juli 1982 en naar artikel 94, § 2, van de programma-wet van 30 december 1988, vervangen te worden door een verwijzing naar respectievelijk de wet van 22 juli 1993 en artikel 3 van die wet.